

عنوان مقاله:

شهرنشینی درایران در دوران گذار نمونه موردی: شهرپایدارتبریز

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عاطفه جمشیدپور - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی سینا

فیروزه صفارزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی سینا

اسدا... نقدی - دانشیار علوم اجتماعی گروه علوم اجتماعی دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

تاریخ شهرنشینی و شهرسازی درایران گویای تحولات گسترده و عمیق در مقاطع مختلف زمانی خود می باشد این تحولات از یک طرف انعکاس دهنده مجموع شرایط حاکم برفضای سکونتی و زیست انسانی این سرزمین و ازسوی دیگر روابط حاکم برتنشهای فرمانطقه ای است شهرسازی ایران برای بازیافتن جایگاه خود رها دشواری را پیش رو دارد زیرا با جامعه ای درحال تحول روبروست که جریانهای صنعتی شدن و شبکه ای شدن را تجربه می کند گذار از جامعه سنتی به مدرن و جامعه مدرن به شبکه ای در تمامی دنیا درحال بروز است و تاثیرات مطلوب و نامطلوب خود را بر جوامع می گذارد جوامع ایران نیز در دورا گذار از جامعه سنتی به مدرن را بسیار سریع و بدون ایجاد زیرساختهای لازم علمی فرهنگی و هنری تجربه نموده است در چنین شرایطی ظهور جامعه شبکه ای نیز در بطن جامعه ایرانی در حال وقوع است برای ایجاد کالبد مناسب گام نخست شناخت وضعیتی است که با آن مواجه هستیم لذا شهرسازی و معماری معاصر ایران در دهه اخیر نقد گردیده است اهمیت سیاسی شهرتبریز از یک سو و قرارگیری آن در مرز شمال غربی ایران این شهر را تبدیل به دروازه ای جهت ورود مدرنیته و پیشرفت های جهان خارج به کشور کرده است

کلمات کلیدی:

شهرسازی معاصر، دوران گذار، جامعه مدرن، شهرتبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414323>

